

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

Кафедра прикладної економіки та підприємництва

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання індивідуального завдання з дисципліни

**«ДІАГНОСТИКА ТА ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ
БІЗНЕС-СТРУКТУР»**

для студентів галузі знань

07 «Управління та адміністрування»

спеціальності

076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність

(кваліфікаційний рівень - магістр)

Дніпро

НГУ

2017

Методичні вказівки до виконання індивідуального завдання з дисципліни *Діагностика та прогнозування розвитку бізнес-структур* для студентів за напрямом підготовки 076 *Підприємництво, торгівля та біржова діяльність* «29» серпня 2017 року – 16 с.

Розробник: Тимошенко Любов Вікторівна, канд. екон. наук, доцент кафедри прикладної економіки та підприємництва Державного ВНЗ «НГУ».

Методичні вказівки затверджені на засіданні кафедри прикладної економіки та підприємництва

(назва)

Протокол від «_____» _____ 2017 року № _____

Завідувач кафедри прикладної економіки та підприємництва

«_____» _____ 2017 року _____ (проф. Вагонова О.Г.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Схвалено методичною комісією вищого навчального закладу за напрямом підготовки (спеціальністю) 076 Підприємництво, торгівля та біржова діяльність
(шифр, назва)

Протокол від «_____» _____ 20__ року № _____

«_____» _____ 20__ року Голова _____ (_____)
(підпис) (прізвище та ініціали)

© _____, 20__ рік

© _____, 20__ рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1. НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ.....	5
2. ПЕРЕЛІК ТЕМ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ.....	6
3. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ.....	6
4. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ.....	8
5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	14

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
 ДО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ
 «ДІАГНОСТИКА ТА ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ
 БІЗНЕС-СТРУКТУР»

ВСТУП

Навчальна дисципліна "Діагностика та прогнозування розвитку бізнес-структур" – одна із дисциплін, що забезпечує високий рівень професійної підготовки слухачів магістратури. Місце і значення курсу визначається сучасними вимогами до теоретичної і практичної підготовки кадрів, професійна діяльність яких пов'язана з підприємницькою діяльністю в різних сферах економіки. Своєчасна діагностика та прогнозування майбутніх тенденцій розвитку бізнес-структур є першочерговим завданням системи управління господарюючого суб'єкту, вирішення якого лежить в основі продукування ефективних управлінських рішень як тактичного, так й стратегічного рівня. Особливо актуальним це завдання постає для підприємств та організацій, що функціонують в умовах високого ступеню мінливості зовнішнього середовища та конкурентної боротьби, зумовлених політико-економічною нестабільністю та трансформаційними ефектами розвитку економіки. Таким чином, дисципліна дозволяє отримати професійні компетентності щодо діагностики та аналізу розвитку бізнес-структур на основі поєднання знань економіки, статистики, економіко-математичного моделювання, менеджменту, маркетингу, інформаційно-програмного забезпечення з новітніми освітянськими технологіями навчання, що формує у студентів системний погляд на процес управління поведінкою бізнес-структури.

Мета дисципліни: набуття професійних компетентностей щодо діагностики та прогнозування різних аспектів діяльності бізнес-структур задля розробки доцільних та ефективних рішень тактичного та стратегічного управління їх розвитком.

Для досягнення мети поставлені такі *основні завдання*: визначення основних особливостей діагностики та прогнозування діяльності бізнес-структур задля формування тактичних та стратегічних цілей їх розвитку.

Вивчення цієї дисципліни дає можливість студенту:

збирати, обробляти та систематизувати економічну інформацію використовуючи наукові методи її первинної оцінки;

аналізувати ринкову інформацію всіх видів, виконувати розрахунки й оформлювати результати;

погрунтовувати систему показників для вирішення господарських ситуацій різних рівнів;

оцінювати вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, які впливають діяльність підприємств та організацій;

оцінювати стан та перспективи розвитку бізнес-структур;

досліджувати поточний та перспективний стан бізнес-структур на основі побудованої системи показників.

1. НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

Теоретичні засади діагностики бізнес-середовища. Основні концепції трактування понять «бізнес», «підприємництво», «бізнес-структури», «бізнес-середовище». Сутність діагностики бізнес-середовища. Завдання і принципи діагностики. Предмет діагностики бізнес-середовища.

Інформаційне та методичне забезпечення діагностики бізнес-середовища та розвитку бізнес-структур (підприємницьких організацій). Інформаційна база. Етапність проведення діагностики. Характеристика прийомів діагностики. Організація проведення діагностики.

Діагностика мікросередовища підприємницької організації. Сутність, складові діагностики мікросередовища підприємницької організації та його ринку. Аналіз постачальників. Аналіз конкурентів. Аналіз клієнтів. Аналіз контактних аудиторій.

Аналіз та планування товарної політики підприємницької організації. Сутність та основні завдання аналізу. Аналіз маркетингових складових елементів товару. Аналіз та планування товарного асортименту та номенклатури. Аналіз товарної інноваційної політики.

Аналіз та планування цінової політики підприємницької організації. Завдання і напрями аналізу та планування цінової політики. Аналіз політики ціноутворення з позицій підприємства. Аналіз кредитної, фінансової та преміальної політики фірми через призму цін. Аналіз та планування цін з позицій мікро середовища.

Аналіз ринку, ринкових ризиків і конкурентного середовища. Сутність, зміст, завдання. Інформаційне підґрунтя. Дослідження попиту та пропозиції, сегментування ринку. Аналіз видів, факторів та джерел ринкових ризиків. Аналіз ринкових можливостей бізнесу. Аналіз втрат від ринкового ризику. Аналіз ефективності системи антиризикованих заходів.

Зовнішнє бізнес-середовище підприємництва: методичні підходи до його діагностики. Аналіз зовнішніх умов функціонування. Метод стратегічного аналізу та його характерні риси системний підхід, модифікації. Формування індикаторів зовнішньої середовища, які впливають на розвиток бізнес – структури. Оцінювання впливу глобального середовища.

Методи прогнозування діяльності бізнес-структур. Аналіз ретроспективної та перспективної тенденції розвитку бізнес структур. Умови використання екстраполяції для оцінки перспективних тенденцій розвитку бізнес-структур. Технології прогнозування на основі темпів зростання та абсолютних приростів. Особливості оцінки точності експрес прогнозів. Технології оцінки надійності прогнозу.

2. ПЕРЕЛІК ТЕМ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

1. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку будь-якої транснаціональної корпорації.
2. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку будь-якої корпорації

(української бізнес-структури), яка функціонує у різних сферах вітчизняного та західного ринків.

3. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку інтегрованої виробничо-торговельної структури (ІВТС).

4. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку вертикально-інтегрованої компанії.

5. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку горизонтально-інтегрованої компанії.

6. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку стратегічної бізнес-спілки (СБС).

7. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку міжнародних стратегічних альянсів.

8. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку будь-якої міжнародної мережевої економічної структури.

9. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку моделі глобального бізнесу.

10. Діагностика сучасного стану та перспектив розвитку підприємницької організації в сфері міжнародного інформаційного бізнесу.

3. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДО ВИКОНАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ

Індивідуальне завдання студенти виконують відповідно до навчального плану.

Мета індивідуального завдання – поглиблення теоретичних знань, отриманих студентами при вивченні дисципліни.

Перш ніж приступити до виконання індивідуального завдання необхідно вивчити теоретичний матеріал згідно з навчально-тематичним планом дисципліни і рекомендованою літературою.

Номер індивідуального завдання обирається відповідно порядкового номера в журналі викладача. Обсяг 15–20 сторінок.

При виконанні індивідуального завдання слід дотримуватися таких правил:

1. Індивідуальне завдання повинно бути виконано і представлено викладачу на кафедрі прикладної економіки та підприємництва в установленій термін.

2. На титульному аркуші роботи слід вказати варіант, тобто номер за журналом викладача. Індивідуальне завдання виконане не за своїм варіантом не зараховується.

При задовільному виконанні робота оцінюється "зараховано".

Якщо до роботи є зауваження викладача, студент повинен їх урахувати, доробити індивідуальне завдання і подати з виправленнями на захист.

Студенти, у яких індивідуальне завдання не зараховане, до контрольного заходу (екзамену, заліку) не допускаються.

Вимоги до структурних елементів індивідуального завдання

Зміст розташовують безпосередньо за титульним листом, починаючи з нової сторінки.

До змісту включають:

- вступ;
- послідовно перелічені назви всіх розділів та підрозділів, (якщо вони мають заголовки);
- загальні висновки;
- перелік посилань;
- додатки.

Напроти кожної з цих частин указуються номери сторінок, які містять початок відповідного матеріалу.

Вступ розташовують з нової сторінки.

У вступі стисло викладають:

- обґрунтування актуальності теми та значущість проблеми;
- мету індивідуальної роботи;
- конкретизацію завдань дослідження;
- об'єкт та предмет дослідження;
- методи дослідження.

Мету дослідження формулюють одним реченням. Щоб досягти поставленої мети, треба розв'язати кілька (як правило, 3–5) завдань. Мета і завдання мають бути взаємопов'язані і розкривати тему, заявлену в назві роботи. Формулюючи завдання, вкажіть, що конкретно ви передбачаєте зробити: проаналізувати, визначити особливості, систематизувати вітчизняний і зарубіжний досвід, виділити, дослідити й описати, розглянути, з'ясувати, простежити, показати, класифікувати, експериментально перевірити й обґрунтувати, визначити тенденції, окреслити шляхи підвищення ефективності, розробити рекомендації тощо.

Об'єкт дослідження – зазначення процесу, явища тощо, обраного для дослідження. **Предмет дослідження** – сторона об'єкту, його властивості, що обрані для дослідження. **Методи дослідження** – подання переліку методів, якими досягатиметься розв'язання кожного конкретного завдання дослідження.

Текст індивідуального завдання викладають, поділяючи матеріал на розділи згідно із метою та задачами дослідження. Кожний розділ може поділятися на підрозділи та пункти, що повинні містити закінчену інформацію. Суть розділів – викладання відомостей про об'єкт дослідження та методику проведення бізнес-аналітичних досліджень, які необхідні і достатні для розкриття сутності індивідуального завдання.

Текст обов'язково супроводжується ілюстраціями (рисунками, графіками, схемами, діаграмами тощо) і таблицями.

Висновки за розділами розміщують безпосередньо після викладання розділів індивідуального завдання. Висновки мають впливати із змісту окремих розділів і включати у вигляді коротких тез основні положення.

У **загальних висновках** приводять оцінку одержаних результатів бізнес-аналітичних досліджень, висвітлюють практичне значення результатів, прогностичні припущення про подальший розвиток об'єкта дослідження та підвищення ефективності його діяльності.

Перелік джерел, на які є посилання у розділах тексту, починається з нової сторінки. Бібліографічні описи в переліку посилань подають у порядку, за яким вони вперше згадуються в тексті. Порядкові номери описів у переліку є номерними посиланнями в тексті. Допускається давати перелік посилань за абеткою. Бібліографічні описи повинні бути описані відповідно до ДСТУ 3008 – 95 "Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення", а також згідно зі "Стандартом вищої освіти СВО НУ У КР-02.

Додатки. Кожний з додатків починають з нової сторінки. У додатках подають матеріал, який є необхідним для повноти індивідуального завдання і не може бути послідовно розміщений в основній частині через великий обсяг або спосіб відтворення. Як правило, текст супроводжується такими видами додатків, як форми статистичної та фінансової звітності.

4. ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЗАВДАННЯ

Загальні вимоги

Розмір сторінок і елементів тексту

Індивідуальне завдання оформляється на аркушах білого паперу формату А4 (210*297 мм) без рамок і основного підпису, додержуючись таких розмірів полів: верхнє, лівє і нижнє - не менше 20, правє - не менше 10 мм.

При підготовці документа засобами текстового редактора Word рекомендується дотримуватися таких вимог:

- шрифт – Times New Roman Cyr,
- розмір 14;
- міжстрічний інтервал - полуторний;
- відступи - 1,27см.,
- вирівнювання тексту – за шириною.

На одній сторінці допускається не більше трьох виправлень, зроблених охайно і розбірливо.

Мова і стиль викладу матеріалу

Текст, як правило, викладається державною мовою.

Зміст розділів індивідуального завдання повинен бути викладений науково-літературною мовою з використанням загальноприйнятої економічної і математичної термінології, логічно, чітко і ясно, без граматичних і стилістичних помилок.

Текст викладається, як правило, у безособовій формі. При описі операцій, що виконуються людиною, рекомендується використовувати третю особу множини або однини. У математичних викладках допускається вживання першої особи множини, наприклад, "... враховуючи рівняння (1.5) і (1.6), знаходимо...".

Викладення від першої особи однини не допускається (крім цитат). У записці треба вживати стандартизовані найменування, позначення і одиниці фізичних величин (система СІ).

У тексті, за винятком формул, таблиць і рисунків, не допускається:

- вживати математичний знак мінус (-) перед від'ємними величинами (треба писати слово "мінус");
- вживати позначення стандартів та інших документів без зазначення номера, *наприклад*: правильно - "... згідно із ДСТУ ЗР98-95 ...", неправильно - "...згідно із ДСТУ...";
- вживати без числових значень знаки \leq , \geq , %, №.

Якщо в тексті наводиться ряд числових значень, виражених в однакових одиницях, то позначення одиниці зазначають тільки після останнього числового значення, *наприклад*: 1,50; 1,75; 2,00 м або від 1 до 5 грн.

Числові значення величин треба зазначати з необхідною точністю, при цьому в ряді величин (у тому числі в таблицях) здійснювати вирівнювання числа знаків після десяткової коми.

Прізвища, назви установ, організацій, фірм та інші власні назви наводять мовою оригіналу. Допускається транслітерація власних назв і наведення назви організацій у перекладі на мову записки, додаючи (при першій згадці) оригінальну назву.

Скорочення слів і словосполучень подавати відповідно до чинних стандартів із бібліотечної та видавничої справи.

Заголовки частин індивідуального завдання

Структурні елементи "ЗМІСТ", "ВСТУП", "ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ", "ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ", не нумерують, а їх назви служать за заголовки структурних елементів.

Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Заголовки розділів слід розташовувати посередині рядка і писати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи. Заголовки підрозділів і пунктів варто починати з абзацного виступу і друкувати малими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки наприкінці.

Якщо заголовок складається з двох і більше речень, їх розділяють крапкою. Перенесення слів у заголовку не допускається. Відстань між заголовком і подальшим чи попереднім текстом має бути не менше чим один рядок.

Не допускається розміщувати назву розділу, підрозділу, а також пункту й підпункту в нижній частині сторінки, якщо після неї залишається місце лише для одного рядка тексту.

Нумерація сторінок

Сторінки індивідуального завдання слід нумерувати арабськими

цифрами, дотримуючись наскрізної нумерації по всій записці. Номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки у кінці. Титульний аркуш включають до загальної нумерації сторінок. Номер сторінки на титульному аркуші не проставляють. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації. Прикладом нумерації сторінок є текст дійсних методичних указівок.

Текст основної частини індивідуального завдання поділяють на розділи, підрозділи та пункти. Розділи, підрозділи та пункти слід нумерувати арабськими цифрами. Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номеру розділу і порядкового номеру підрозділу, відокремлених крапкою наприклад: 1.1., 1.2., 1.3.

Пункти повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу або підрозділу. Номер пункту складається з номеру розділу і порядкового номеру пункту або з номера розділу, порядкового номеру підрозділу та порядкового номеру пункту, відокремлених крапкою, наприклад 1.1., 1.2., або 1.1.1., 1.1.2.

Ілюстрації

Ілюстрації слід розміщувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання в роботі. Всі ілюстрації називаються рисунками, а саме: графіки, схеми, діаграми.

Рисунки нумеруються в межах кожної частини роботи двома цифрами, поділеними крапкою – номером частини і порядковим номером рисунку, наприклад: Рис. 1.2. (другий рисунок першого розділу). Номер рисунку, його назва і пояснювальні підписи (при необхідності) розміщують послідовно під рисунком вирівнюванням посередині.

Якщо ілюстрації створені не автором роботи, необхідно при поданні їх у роботі навести джерело, відповідне переліку посилань.

Таблиці

Цифровий матеріал оформлюють, як правило, у вигляді таблиць. Таблиці нумерують в межах розділу. Номер таблиці складається з номера розділу та порядкового номеру таблиці, поділених крапкою. На всі таблиці мають бути посилання в роботі, наприклад: „...наведені в таблиці 1.1 дані...”. Кожна таблиця повинна мати назву, яку друкують малими літерами (крім першої великої) і яку вказують над таблицею посередині. Перед назвою таблиці пишуть слово «Таблиця» та її номер, який розташовують справа над назвою таблиці.

Якщо рядки або графи таблиці виходять за межі формату сторінки, таблицю поділяють на частини. При переносі частини таблиці на іншу сторінку над іншими частинами пишуть слова «Продовження (закінчення) табл.» справа і зазначають її номер.

При перенесенні таблиці допускається її заголовок замінювати номерами граф, відповідними до їх номерів в першій частині таблиці.

Заголовки таблиці, її граф і рядків треба писати в однині без крапки в

кінці з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони мають самостійне значення. Заголовки та підзаголовки граф таблиці друкуються через один інтервал.

Допускається розміщувати таблицю уздовж довгої сторони аркуша таким чином, щоб вона читалася при повороті пояснювальної записки на 90 градусів за годинниковою стрілкою. Таблиці, що мають другорядне значення можна виносити до додатків.

Наприклад

Таблиця 5.1

Викиди забруднюючих речовин у м. Дніпропетровську в атмосферне повітря за видами економічної діяльності у 2011 році, тис. т

Види економічної діяльності	Обсяги викидів по регіону
Усі види економічної діяльності	950,37
у тому числі:	
– добувна промисловість	166,17
– переробна промисловість, з неї:	458,07
• виробництво коксу, продуктів нафтопереробки та ядерних матеріалів	2,89
• металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів:	445,89
з нього металургійне виробництво:	445,61
з нього виробництво чавуну, сталі та феросплавів	438,04
– виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	298,73
– діяльність транспорту та зв'язку	23,75

Формули

Формули розташовують безпосередньо після тексту, в якому вони згадуються, посередині сторінки. Переносити формули на наступний рядок допускається тільки на знаках операцій, що виконуються, при чому знак на початку наступного рядка повторюють. Пояснення символів та числових коефіцієнтів, які входять у формулу, якщо вони не пояснені раніше в тексті, повинні бути подано безпосередньо під формулою. Пояснення кожного символу треба надавати з нового рядка, при чому перший рядок пояснення повинен починатися зі слова „де” без двокрапки після нього.

Формули набираються в Microsoft Equation (редактор формул).

Формули слід нумерувати порядковою нумерацією в межах розділу. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номеру формули, поділених крапкою. Номер формули записують у круглих дужках на рівні формули справа. Посилання в тексті на формули дають у круглих дужках, наприклад: „...у формулі (3.1) наведені...”. Формули, які ідуть одна за одною і

не розділені текстом, відокремлюють комою.

Приклад оформлення формули

Суми податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин пересувними джерелами забруднення (P_{en}), обчислюються за формулою:

$$P_{en} = \sum_{i=1}^n M_i \times H_{pi} \quad (5.1)$$

де M_i - кількість фактично реалізованого (фактично ввезеного на митну територію України) палива i -того виду, в тоннах (т);

H_{pi} - ставки податку в поточному році за тону i -того виду палива, у грн.

Посилання

Посилання в тексті пояснювальної записки на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад: „... у роботах [1-4] ...”. Перелік посилань надається мовою джерела.

Посилання на літературні джерела необхідно розташовувати в наступному порядку:

а) закони, укази, постанови і т.п.:

1. Конституція України № 254 к/96-ВР від 28.06.1996 – Київ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?code=254%EA/96-%C2%D0>.

2. Податковий Кодекс України розділ VIII. Екологічний Податок Із змінами, внесеними згідно із Законами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/NalCode/tekst_rozdil8.aspx.

б) підручники, монографії:

4. Мельник Л.Р. Екологічна економіка: [підручник] / Л.Г. Мельник – [3-тє вид., випр. і допов.], – Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. – 367 с.

5. Паламарчук В.О. Еколого-економічні та соціальні нариси з проблем природокористування / В.О. Паламарчук, Є.В. Мішенін, П.І. Коренюк. – Д.: Пороги, 2004. – 258 с.

в) статті в журналах або газетах:

6. Міщенко В.С. Нормативно-правове регулювання надрокористування і шляхи його вдосконалення / В.С. Міщенко // Продуктивні сили України. – 2007. – №2(003). – С.45–54.

7. Тимошенко Л.В. Концептуальний підхід до оцінювання ефективності застосування певного способу розробки родовища / Л.В. Тимошенко // Економічний вісник НГУ. – 2010. – №2. – С. 85–91.

г) статті у збірниках, тези в матеріалах конференції:

8. Копач П.І. Кількісна оцінка екологічної безпеки гірничовидобувних районів / П.І. Копач, Т.Т. Данько // Екологія і природокористування: зб. наук. пр. – Дніпропетровськ: ППЕ, 2009. – Вип. 12. – С.48–53.

9. Тимошенко Л.В. Еколого-економічний аспект переходу відкритих

гірничих робіт до підземних / Л.В. Тимошенко // Матеріали IV міжвуз. наук.-практ. конф. ["Сучасний менеджмент: проблеми теорії та практики"], (Кривий Ріг, 29 квітн. 2010 р.). – Кривий Ріг: «Діоніс», 2010. – С. 258–259.

д) *дисертації:*

10. Петенко І.В. Організаційно-економічний механізм формування і реалізації ресурсозберігаючих технологій у вугільній промисловості. – Дис. на здобуття наук. ступеня докт. екон. наук за спец. 08.07.01 – Економіка промисловості – Ін-тут економіки пром-сті НАН України, Донецьк, 2002. – 350 с.

ж) *методичні матеріали:*

11. Пакети комплексних кваліфікаційних завдань, комплексних контрольних робіт. Вимоги до складових, методичні поради, приклади реалізації / В.О. Салов. – Дніпропетровськ: НГУ, 2000.

і) *електронні документи в Internet:*

12. Национальная электронная библиотека (Електрон. ресурс) / Спосіб доступу: URL: <http://www.nns.ru/sources/index.html>. - Загол. з екрана.

13. Автореферати дисертацій: електронна наукова бібліотека НБУВ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <http://www.nbu.gov.ua/eb/> - Загол. з екрана.

14. Федчак О.М. Фінансове забезпечення раціонального використання та охорони природних ресурсів України / О.М. Федчак // Рада по вивченню продуктивних сил України – Київ: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sumdu.edu.ua> – Загол. з екрана.

Додатки

Додатки слід оформлювати як продовження роботи на її наступних сторінках, або у вигляді окремої частини, розташовуючи додатки в порядку появи посилань на них у тексті роботи. Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований вгорі малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Справа рядка над заголовком малими літерами з першої великої повинно бути надруковано слово „Додаток _____” і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, додаток А, додаток Б і т. д. Один додаток позначається як додаток А.

Додатки повинні мати спільну з рештою записки наскрізну нумерацію сторінок.

Ілюстрації, таблиці, формули, що є у тексті додатку, слід нумерувати в межах кожного додатку, наприклад, рисунок Г.3 – третій рисунок додатку Г; таблиця А.2 – друга таблиця додатку А.

Якщо в додатку одна ілюстрація, одна таблиця, їх нумерують, наприклад, рисунок А.1, таблиця А.1. В посиланнях у тексті на додатки рекомендується писати „...на рисунку А.2...”.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Законодавчі акти

1. Податковий кодекс України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Господарський кодекс України: Прийнятий Верховною Радою України 16 січня 2003 р. — К.: Істина, 2003. — 208 с.
3. Закон України «Про підприємництво» – поточна редакція від 05.04.2015 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/698-12>
4. Закон України «Про акціонерні товариства» – поточна редакція від 11.06.2017 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514-17>
5. Закон України «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні» – поточна редакція від 10.06.2012 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2157-14>
6. Закон України “Про ліцензування певних видів господарської діяльності” – поточна редакція від 28.09.2017 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/222-19>
7. Закон України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців” від 15 травня 2003 р. № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 15. – С. 203. – поточна редакція від 01.01.2017 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/755-15>
9. Закон України “Про фінансовий пізипи” від 11 грудня 2003 р. № 1381-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2004. — № 42. — С. 97. – поточна редакція від 16.01.2004 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/723/97-%D0%B2%D1%80>
10. Закон України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” від 9 липня 2003 р. № 1058-IV // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 27. — С. 69. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>

Базова

1. Управління підприємствами: планування технологічних витрат, ризик-менеджмент, мотивування, прийняття управлінських рішень [монографія] / В.О. Занора, С.В. Войтко – К.: КПП ім. І. Сікорського, 2017. – 224 с.
2. Демиденко С. Л. Особливості стратегічного аналізу середовища підприємства – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4290> Карпов В.А. Планування та аналіз підприємницьких проектів. – Одеса: ОНЕУ, 2014. – 243 с.
3. Бізнес-планування : [навчальний посібник] / Т. Г. Васильців, Я. Д. Качмарик, В. І. Блонська, Р. Л. Лупак. – К. : Знання, 2013. – 173 с.
4. Ільчук М.М., Коновал І.А. Бізнес-планування підприємницької діяльності в АПК. [навчальний посібник]. – К. : ЗАТ «НІЧЛАВА», 2013. – 275с.

5. Штефаніч Д., Братко О., Дячун О., Лагоцька Н., Окрепкий Р. Маркетинговий аналіз / За ред. доктора економічних наук, професора Д.А. Штефаніча. – Тернопіль: Економічна думка, 2011, 267 с.

6. Швиданенко Г.О. Бізнес-діагностика підприємства: [навчальний посібник] / Г.О. Швиданенко, А.І. Дмитренко, О.І. Олексюк. – К.: КНЕУ, 2008. – 344 с.

Допоміжна

7. Бойко В. О. Діагностика бізнес-середовища та стратегії підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств : автореф. дис. ... канд. економ. наук. : спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / В. О. Бойко. – Миколаїв, 2014. – 22 с.

8. Дзюба С.Г., Ткач Ю. Вплив складових елементів зовнішнього середовища на виробничу діяльність підприємств // Вісник Донецького університету економіки та права: Збірник наукових праць. – 2012. – № 2. – С. 62-70.

9. Добрик Л.О. Фінансові умови розвитку інноваційного бізнес-середовища стартапів і традиційного бізнесу в Україні: загальні риси та відмінності – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eadnurt.diit.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10117/1/Dobrik%2C%20L.pdf>

10. Калабухова С.В. Івент-аналіз бізнес-середовища суб'єктів господарювання для прийняття рішень / С. В. Калабухова // Перспективи розвитку України в умовах глобальної кризи: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф., 13-14 черв. 2013 р / Дніпропетров. ун-т ім. Альфреда Нобеля. [та ін.], каф. обліку і аудиту ; орг. ком. : П. Й. Атамас. (голов. ред.) [та ін.]. – Дніпропетровськ: Герда, 2013. – С. 173–175.

11. Гунько В.І. Аналіз та перспективи розвитку інституційного бізнесового середовища в Україні – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://fp.cbs.ubs.edu.ua/files/1502/15gyiatp.pdf>

12. Калініченко А.Ю. Стратегічний аналіз середовища функціонування підприємства харчової промисловості на основі використання технологій SWOT- ТА PEST-аналізу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.repository.kneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4520/1.pdf>

13. Найпак Д. В. Аналіз методів та моделей оцінювання рівня адаптації підприємства до організаційних змін в умовах стратегічного розвитку – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ed.ksue.edu.ua/ER/knt/ee143_71/e143nai.pdf

14. Макара О.В. Конкурентоспроможність економічного середовища в Україні. Порівняльний аналіз рейтингів окремих країн – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://eip.org.ua/docs/EP_07_2_43_uk.pdf

15. Перфілова О.Є. Проблеми та особливості впровадження SWOT-аналізу в практику стратегічного управління вітчизняних підприємств – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/1954/1/13.pdf>

16. Пономарьова Ю.І. Адаптаційні моделі розвитку підприємств

харчової промисловості в умовах нестабільного бізнес-середовища – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_20/2/22.pdf

17. Соболь Г.О. SWOT-аналіз середовища контролю суб'єкта бізнесу / Г.О. Соболь // Інтегровані бізнес-структури: моделі, процеси, технології : Міжнародна наукова конференція (25 листопада 2016 року, м. Кишинів, Республіка Молдова) : тези доповідей. – Кишинів: 2016.

18. Супрунович Є., Киселева І. Методи управління ринковим ризиком – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/sdu/086.htm

19. Трофимчук О. Використання методології VAR для оцінювання ринкового ризику в Україні / О.Трофимчук, О. Кожухівська, П. Бідюк, А. Кожухівський – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/25503/1/32-214-226.pdf>

20. Савельєв В. В. Стратегічний аналіз бізнес середовища при формуванні глобальної маркетингової стратегії – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.agrosvit.info/pdf/11_2010/13.pdf

Інформаційні ресурси

1. Інформаційні та звітні дані акціонерних товариств, представлені на сайті Агентства з розвитку інфраструктури фондового ринку України www.smida.gov.ua.

2. Ресурси Національної бібліотеки ім. В.І. Вернадського (www.nbuv.gov.ua).

3. Навчальні посібники, довідники бібліотеки ДВНЗ "НГУ".

4. Податковий кодекс України, інші нормативні документи сайту Верховної ради України (<http://rada.gov.ua/>).

5. Матеріали Державного комітету статистики України (www.ukrstat.gov.ua), в тому числі його регіональних відділень.